

Et arribou la cantó d'ia juntant.

Esper que com totjora emigrem a
Mèxic. Yo et diré jo. Però podrem
fer per més noves de la Mercade. Mo

emigrar que hagis arribat a casa.
La niteta tan sola, sense calor de viugí
ja havia decidit. Venint com no l'esperava
i hem aniat a Espanya ensenyant que
s'ale. Jo me'n alegraria, com mal

havíam ella i tot. La privada raó
de Mèxic; i ell que no saben quan ven-
tira ni com.

Si ja! Maria mera, us harem fer-hi.

Si no sapem, estem al cost, l'últim
hort quedar ben prop de París. Un am-
bixiar qui si s'aguant era el passament

Fàbregu mero mera, que el seu Pepe
no t'abellida un moment. Sempre es
a la meva perra, i en aquells dies, al
tristar i repassar i de tot record en dona
força per a resistir-ho tot.

Si van molt canegata han dia de deixar
arribar i vos emvia un cop, que jo ho pintaré
Jo anniré ben poc canegat i ja que es cell
ho hauré de llençar tot i la meleta està
funda. Pels dijous han d'enviar la nostra
informació que et hei que emmagaixi la
tempa.

Te escriví a Joan Quimbau moment.
Parlem gaudirills a tot. Potsermés més
brys netons i l'últim i certament, Peray

(120)

Escripta a Fourtou, 3 d'abril - 10 - 50

Maria mera ben mera: Avui estrenó el bloc que em portaren de Tolosa. Cal proveir-se de paper
perquè aquest com tots les coses no serà res extrany que manqués d'aquí poc.

Saps que Maria mera? Hui a la tarda en de la colla s'arribà a Fourtou
a retirar unes mongetes i patates que jo havia estaperlat el dilluns. Yo li vaig dir: Segurament
que allí hi trobaràs un gir de 100 franges. El retinc i sortí'l. Estava en sopant quan arribà i
venien els 100 franges. Pelò havent sopat, com que tu em deies que la mare havia escrit
un mot jo li demanava el paper si li havien donat. Ell diu que sí. Butragueja i mi entré
ga el rebut. Cercava el mot i mi'extrengué al veure que no hi era. Mirà al davant i figura't la
meva sorpresa al veure que el gir era de la nostra de Tolosa. Ja està bé, no, Maria mera? L'ale-
gría fou general. Així és que sois 100 de l'altra noi. I creu que no m'ho explicó. A l'arribar
a Bram li vaig escriure lient. li com havia passat allí, i encara espero contesta. De tal forma
estava disgustat que no vaig valquer donar l'adreça a Fabregu perquè l'anés a saladar el, nom
menys l'altre dia. Estava convençut que segurament nels canvis haguts no volia saber res més dels
refugiats rojos. D'així no l'havia escrit ni havessà fet-ho. El gir anà a Bram i el retornarem
cap ací. Segurament que avisaren al ref de la barraca qui donà l'adreça a Fourtou.

Com pots veure soc més riquet que tu. Amb els 100 que m'envià, seràs qua-
trecentos i pico. El diumenge ens repartirem les guanancies que sois i vora 80 francs i passareï dels
500. Què et sembla? Estàs contenta, no de què el seu Pepe sigui riquet? Entès tu i jo avem
aviat a matllar aviat el miler. Pensa que el guarda. Si l'avis vinguerem acompanyat de diversos
per a fer el desplaçament podríem ja comprar alguna cosa. Pelò com que ja en tenim de sobres
vull que et compris les sabates, que tant costen. Així mateix la teva carteta del diumenge em
portà un ric de tristesa. Ja estàs anant i corrent a casa del dentista i t'anegles hi

la boca i el que convingui. Jo et giraré jo si et falten 200 francs o el que calgui. Així, mentida meva, si ens diuen qualcom de la gratificació de 12 francs m'arribaria a Montauban i ja no ens mouem d'allí ni que ameplas-me la situació. Allí vindràs tu i entre els 24 francs, podent anar a menjar als menjadors de franc o pagant una miseris podrem resistir-hi fins el dia que ens hagin sortit. Jo crec però que l'avís per nosaltres vindrà molt més aviat del que pensem i abans no hagin aprovat la gratificació de residència a França. Vida vinguis demà mateix, no? Ara vaja a mirar com marcen les reques i el feu i després se pujaré. D'acord, micosot meu?

Segonix. Ja mai enterat de la combinació en cas que tinguisis de venir ací. Preu-me nota perquè si rebò avis i refou els dies que donquin per presentar-te et telefonejare i mi'estalviais de donar-te la combinació si ens coneixi ajutari-nos així, malgrat que seria millor trobar-nos a Narbonne o Carcassonne, a mi's lloc determinat que no conguenint-ne cap traïda d'essa estació o als voltants.

Suts de Pau i pren biletet fins a Carcassonne. D'allí suts en cotxe al Pirineu, malí crec que a les sis que va a Coniça i allí empalma amb un turisme que va a Rennes le Bains, on recollirà la correspondència i s'arriba fins a Fourtou poble, que arriba entre 10 i 11 del matí. El poble només cal que preguntis per l'Eruita i tot l'hon et segualaré el camí. Si vingueris sense avisar deixaràs els bultos a Fourtou, perquè no arbitraris pas canegada. Del poble així hi ha una hora llarga. Aquesta és l'única combinació que ve així Fourtou. Malgrat això si hi han d'altres. De Carcassonne surten autobusos arribant per Colliça i naturalment aquests no venen al poble. En aquest cas que vedes, si l'altra està primer autobús o avitosis a Carcassonne a mig matí allavors la combinació és la següent. Preu l'autobús de Coniça i tornades biletet fins a l'empalme. Allí baixa i venirà una carretera que va a Auria i Rennes le Bains. Passaràs per un poble que ens diuen la Grau i dos quilòmetres més tard arribes a l'empalme on bifurca la carretera de Rennes amb una altra. En aquest empalme hi ha tres cases de pagès. Preguntes i t'anticarau el camí d'així. Aquesta combinació és més llarga per a caminar, car són 12 quilòmetres que cal fer a peu.

T'indico això perquè si el cas es presenta sabràs vindre i no tinguis de pregunta, que segur que ben poca gent a Carcassonne haurà donat-te raó de querer desert.

T'així incloué un croquis que amb l'escript veuràs clar.

T'ho deixo el dimarts. He rebut la tesa carta del dimarts i la taixa per Espanya que fan avui. Cuida't la boca i el granet. Estiguis ben bona que aviat ens besaran en un voriell ben bonic. Resteix aquí que no t'apareix a reconstruir el nostre somni d'amistat.